

tes med udgangspunkt i den gennemsnitlige ugentlige beskæftigelse i de seneste 9 måneder, hvorved den gennemsnitlige timefortjeneste fås. I de tilfælde, hvor den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ikke kan godtgøres, foreslås, at beregningen sker med udgangspunkt i den beregningsregel, der idag er fastsat i ATP-loven for lønmodtagere med ukendt arbejdstid.

For lønmodtagere i arbejdsturnus med skiftende ugentlig arbejdstid er det tanken, at dagpenge til denne gruppe fortsat skal beregnes med udgangspunkt i de principper, der er fastlagt i Sikringsstyrelsens bekendtgørelse nr. 242 af 28. marts 1988, hvorefter sygedagpenge til disse grupper allerede i dag ydes efter en timeberegning.

For de øvrige nævnte grupper vil beregningen af dagpenge kunne ske med udgangspunkt i den gennemsnitlige ugeløn i de seneste 4 uger før sygdommens indtræden, eller eventuelt med udgangspunkt i en længere beregningsperiode.

Til § 10

Bestemmelsen vedrører selvstændige erhvervsdrivendes ret til dagpenge efter 3 ugers sygdom. Bestemmelsen erstatter blandt andet gældende lovs § 18, stk. 3.

Dog foreslås som et generelt mindste krav for overhovedet at opnå ret til dagpenge, at den pågældende udøver selvstændig erhvervsvirksomhed i væsentligt omfang. En tilsvarende betingelse er fastsat i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. Det vil være en betingelse for udbetaling af dagpenge, at de pågældende i mindst 6 måneder inden for de sidste 12 måneder, heraf også den seneste måned, før fraværet har været beskæftiget ved selvstændig virksomhed i væsentligt omfang, svarende til halvdelen af den fulde overenskomstmæssige arbejdstid på LO/DA-området. Det er ikke tanken, at kommunen skal føre nogen dyberegående kontrol hermed, men blot stikprøvevis, og hvor man finder særlig anledning hertil, skal undersøge om betingelserne er opfyldt. Der kan i denne forbindelse henvises til de tilsvarende erfaringer fra kommunernes kontrol af de selvstændiges opfyldelse af beskæftigelsesbetingelserne efter delpensionsloven.

For så vidt angår de foreslåede regler for anmeldelse af fravær til kommunen henvises til bemærkningerne til § 6.

I stk. 5 bemyndiges socialministeren til at fastsætte regler om fremgangsmåden for beregning af dagpenge på grundlag af arbejdsfortjenesten ved selvstændig virksomhed, herunder om anvendelse af indtægtsoplysninger fra skattevæsenet.

De hidtil gældende regler om beregning af dagpenge til selvstændige har givet anledning til administra-

tive problemer for de kommunale forvaltninger. Det foreslås derfor, at det stilles som en betingelse for retten til dagpenge, at der som hovedregel foreligger en årsopgørelse fra skattevæsenet. I medfør af bemyndigelsen vil der blive fastsat regler om, at dagpenge til selvstændige fremover skal beregnes på grundlag af årsopgørelsen for det seneste regnskabsår, eller – hvis der er bevilget udsættelse med indsendelsen af selvangivelsen – årsopgørelsen for det forudgående regnskabsår uden efterfølgende regulering i tilfælde af udsving i indtægten. I tilfælde af, at den selvstændige kun har udøvet selvstændig virksomhed i en kortere periode og derfor ikke har kunnet indgive selvangivelse som selvstændig, beregnes dagpengene på grundlag af enten den seneste selvangivelse som lønmodtager eller et revisor-attesteret regnskab, opgjort efter samme principper som skattevæsenets årsopgørelse. Det foreslåede dokumentationskrav for retten til dagpenge vil indebære en væsentlig administrativ lettelse for kommunerne.

Reglerne om uarbejdsdygtighed, afgivelse af lægeerklæring og bortfald af dagpenge for så vidt angår lønmodtageres ret til dagpenge under sygdom finder tilsvarende anvendelse.

Til kapitel 7

Reglerne om dagpenge under barsel m.v. foreslås med få undtagelser ikke ændret, bortset fra hvad der følger af de generelle ændringer i reglerne om arbejdsgivernes forpligtelser, beregning m.v. Bestemmelserne i §§ 11–19 svarer derfor i hovedsagen til de gældende bestemmelser med redaktionelle omskrivninger.

Til § 11

I bestemmelsen fastsættes, at barseldagpenge m.v. ydes af kommunen for ansatte hos private arbejdsgivere, mens ansatte hos offentlige arbejdsgivere modtager dagpenge fra arbejdsgiveren, hvis de opfylder beskæftigelsesbetingelserne i forhold til den offentlige arbejdsgiver. Forslaget er begrundet i de betydelige administrative lettelser, der opnås herved, jf. de almindelige bemærkninger.

Til § 12

Bestemmelsen vedrører adgangen til dagpenge under graviditeten og svarer til de hidtil gældende bestemmelser.

Til § 13

Bestemmelsen, der vedrører ret til dagpenge såvel for moderen som for faderen i de første 24 uger efter